

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 6 Σεπτεμβρίου 1945

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 229

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 535. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς νομοθεσίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς Α. Σ. Ο. καὶ Ἐμπ. Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. 1
- A. N. 537. Περὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 4952)1931. 2
- A. N. 538. Περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 308 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Τύπου καὶ Πληροφοριῶν». 3
- A. N. 539. Περὶ χορηγήσεως κατ' ἔτος εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἀδειῶν μετ' ἀποδοχῶν 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 535.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς νομοθεσίας τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς Α. Σ. Ο. καὶ Ἐμπ. Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαι καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν καθίσταται εὐχερὴς ἡ ἐξέυρεσις τῶν καταλλήλων προσώπων διὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν εἰς κενὰς θέσεις Διευθυντῶν ἐξηρημένων ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, δύναται νὰ προσλαμβάνωνται ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ συμβάσει διὰ Β. Διατάγματα ἐκδιδομένου, προτάσει τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν λαμβανομένη κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις μὴ τηρουμένων τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε διατάξεων. Ὁ χρόνος διαρκείας τῆς ὡς ἀνω συμβάσεως, ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω θέλει καθορισθῆ διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς Συγκλήτου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

2. Ἐπανασυνιστάται παρὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μίᾳ θέσει βοηθοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Βιβλιοθήκης ἐπὶ βαθμῶ Ὑπουργικοῦ γραμματέως β' ἢ α' τάξεως, καταργουμένης τῆς θέσεως τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Βιβλιοθήκης.

Ἄρθρον 2.

Κυροῦνται τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεως, αἰτηθεὶς εἰσέλθῃσαν ἐν τῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἀντὶ τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου τοῦ

Ὀκτωβρίου 1945 κατὰ Ἰούλιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐφ' ὅσον α') ἡ ἐξέτασις ἐγένετο ἐπὶ τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐξεταστέας ὕλης τοῦ ἔτους 1944—45 καὶ β') οἱ μετασχόντες αὐτῶν ἀνήκουσιν ἢ ἀκολουθοῦσι τὰς στρατολογικὰς κλάσεις 1941 καὶ νεωτέρας καὶ κατέστησαν τελειόφοιτοι πρὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943—44.

Ἄρθρον 3.

Σπουδασταὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐγγραφέντες ἐν τῇ Σχολῇ πρὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943—44 δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ χωριστῶν πτυχικῶν ἐξετάσεων διατάξεις τοῦ Νόμου 540)43.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24)3)26-6.1942 Καν. Δ)τος περὶ τρόπου προσλήψεως, καταστάσεως κλπ. τοῦ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς αὐταὶ συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 540)43 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 1828)1944 τῶν σχετικῶν προτάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καθισταμένων ἀπαραιτήτων.

2. Καταργεῖται ἐφ' ἧς ἰσχυρῶν ὁ ὑπ' ἀριθ. 59 τῆς 4.12.44 Νόμος περὶ συστάσεως θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ παρὰ τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

3. Διὰ τοὺς γραφεῖς, δακτυλογράφους καὶ λογιστῆν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου ἐφαρμόζεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 810)1943.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

- I. ΠΟΛΙΤΗΣ, II. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, II. ΜΑΥΡΙΚΗΣ, ΑΝΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΛΟΥΗΣ, II. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΔΕΝΑΡΑΜΗΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΒΑΣ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 537.

Περί αντικαταστάσεως διατάξεων του άρθρου 19 του Νόμου 4952)1931.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Τη δεύτερον εδάφιον της παρ. 1 του άρθρου 19 του Νόμου 4952 του 1931, αντικαθίσταται ως ακολούθως :

Τη προίον της κατά το Διάταγμα της 15 Ιουλίου 1927 κρατήσεως 4 ο) ο ήτις επεκτείνεται και επί των αποζημιώσεων των επί ειδική άποστολή υπαλλήλων του Υπουργείου των Ήξωτερικών ως και επί των αποδοχών παντός ύπηρετούντος εν τη άλλοδαπή υπαλλήλου του Υπουργείου τούτου, έξαιρέσει των έκτάκτων ή προσωρινών τοιούτων και των κλητήρων, διατίθεται ύπερ των εις δραχμάς άμειβομένων, αναλόγως του άρχικού μηνιαίου μισθού αυτών, λαμβανομένης ως βάσεως της σχέσεως : 2 διά τους των γενικών θέσεων και 1 διά πάντας τους των ειδικών θέσεων και έκτάκτους υπαλλήλους του Νόμου 4952)1931.

2. Τη έκ της εν λόγω διανομής ειδικών τούτο έπίδομα άπαλλάσσεται παντός φόρου, τέλους και πάσης κρατήσεως.

Άρθρον 2.

Πάσα τροποποίησης άφορώσα την άνωτέρω σχέσηιν, έπιτρέπεται όπως γίνηται έφεξής διά Β. Διατάγματος, τη προτάσει του επί των Ήξωτερικών Υπουργού.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από 1ης Αύγουστου 1945.

Έν Αθήναις τη 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Έν όνόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς

† Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τά μέλη

I. ΠΟΛΙΤΗΣ, Π. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Π. ΜΑΥΡΙΚΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΛΟΥΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
ΒΑΣ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 538.

Περί προσθήκης εις τό άρθρον 6 του Αναγκαστικού Νόμου υπ' αριθ. 308 «περί συστάσεως Υφυπουργείου Τύπου και Πληροφοριών».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

Εις τό άρθρον 6 του Νόμου 308 της 5 Μαΐου 1945 «περί συστάσεως Υφυπουργείου Τύπου και Πληροφοριών» προστίθεται τελευταίον εδάφιον έχον ούτω :

«Συνιστάται παρά τή Υφυπουργείω Τύπου και Πληροφοριών ύπηρεσία και θέσις μετακλητού Γεν. Γραμματέως επί βαθμύ και μισθώ Γενικού Γραμματέως Πολιτικού Υπουργείου, προϊσταμένου μετά τον Υφυπουργόν πασών των ύπηρεσιών του Υφυπουργείου, των άρμοδιότητων και δικαιοδο-

σιών αυτού κανονιζομένων εκάστοτε δι' αποφάσεων του άρμοδίου Υφυπουργού».

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από της δημοσίευσως εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τη 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Έν όνόματι του Βασιλέως

Ο Αντιβασιλεύς

† Ο Αθηνών ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τά μέλη

I. ΠΟΛΙΤΗΣ, Π. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, Π. ΜΑΥΡΙΚΗΣ, ΑΝΑΓΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΛΟΥΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ, Γ. ΔΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τη 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
ΒΑΣ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 539.

Περί χορηγήσεως κατ' έτος εις τους μισθωτούς άδειών μετ' άποδοχών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

1. Αί διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται ύπερ των άντι μισθού άπασχολουμένων εις έπιχειρήσεις ή εργασίας, άσκουμένας επί κέρδει, βιομηχανικής, βιοτεχνικής και έμπορικής φύσεως, διενεργείας μεταφορών ή φορτοεκφορτώσεων, άσχέτως της μορφής ή του χαρακτήρος (δημοσίου ή ιδιωτικού) της όργανώσεώς των ως και εις άπιχειρήσεις κοινής όφελείας, εις νοσηλευτικά ή άλλα ιδρύματα ή οργανισμούς, ή διαδήποτε άλλα έργα διεξαγόμενα διά λογαριασμών ιδιωτών, νομικών προσώπων, οργανισμών δημοσίου δικαίου ή του Δημοσίου, εις σωματεία, συνεταιρισμούς, θεάματα και λέσχας.

2. Διά Διαταγμάτων, προκαλουμένων ύπό του Υπουργού Έργασίας, μετά σύμφωνον γνώμην του Συμβουλίου Έργασίας, δύναται νά όρισθ ή ότι αί διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν και ύπερ των προσώπων, των άντι μισθού άπασχολουμένων εις τας ναυτιλιακάς, τας άλιευτικάς, τας γεωργικάς, κτηνοτροφικάς ή δασικάς έπιχειρήσεις ως και ύπερ του οικισίτου ύπηρετικού ή άλλου προσωπικού και νά έξασφαλισθ ή ειδικώτερον ή ύπερ αυτών εφαρμογή του.

3. Δέν ύπόκεινται εις τας διατάξεις του παρόντος :

α) τά πρόσωπα τ' άπασχολούμενα εις έπιχειρήσεις εργασίας άσκουμένας επί κέρδει κλπ. της παραγράφου 1 ή εις τας όποίας άπασχολούνται μόνον τά μέλη της οικογενείας του εργοδότου, και

β) τά πρόσωπα, τά άντι μισθού άπασχολούμενα εις δημοσίας ή δημοσίου χαρακτήρος ύπηρεσίας ή εκμεταλλεύσεις ή έπιχειρήσεις κοινής όφελείας, έφ' όσον οι σχετικοί κανονισμοί δίδουν εις αυτά δικαίωμα εις έτησίαν άδειαν μετ' άποδοχών, διαρκείας τουλάχιστον ίσης πρός εκείνην της άδειας, της προβλεπομένης ύπό του παρόντος νόμου.

4. Έν τοις έπομένοις οι όροι: α) ύποκειμένη έπιχειρήσεις, β) εργοδότης, γ) μισθωτός σημαίνουν άντιστοίχως :

α) τας έπιχειρήσεις, εργασίας άσκουμένας επί κέρδει κλπ. της παραγράφου 1.

β) τὸν κύριον, διευθυντήν, ἐντεταλμένον ἢ ἐπιτετραμμένον ὑποκειμένης ἐπιχειρήσεως,

γ) ὑπάλληλον, τεχνίτην, ἐργάτην, μαθητευόμενον ἢ ὑπρέτην, ἀντὶ μισθοῦ ἀπασχολουμένου εἰς ὑποκειμένην ἐπιχείρησιν.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶς μισθωτός, μετὰ συνεχῆ ἀπασχόλησιν εἰς ὑποκειμένην ἐπιχείρησιν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τοῦλάχιστον δώδεκα μηνῶν, τὸ ὁποῖον ἐν ταῖς ἐπομένους θ' ἀποκαλῆται χάριν συντομίας, βασικός, χρόνος, δικαιούται, καθ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀδείας, μετ' ἀποδοχῶν, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια ὀρίζεται :

α') διὰ μὲν τοὺς μισθωτοὺς, τοὺς ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἀπασχολουμένους εἰς ὑποκειμένης ἐπιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρος, κοινῆς ὑφελείας ἢ τὰς λειτουργίας ὑπὸ μορφὴν ἀνωμόνου ἐταιρείας ἢ ἰδρύματος ἢ ὄργανου, εἰς δώδεκα ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας,

β') διὰ τοὺς μισθωτοὺς, τοὺς ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ τεχνίτου, τοῦ ἐργάτου, τοῦ μαθητευόμενου ἢ τοῦ ὑπρέτου ἀπασχολουμένους εἰς τὰς αὐτὰς ὑποκειμένης ἐπιχειρήσεις, εἰς ὀκτὼ ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας,

γ') διὰ τοὺς μισθωτοὺς, τοὺς ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου ἀπασχολουμένους εἰς τὰς λοιπὰς ὑποκειμένης ἐπιχειρήσεις, εἰς ὀκτὼ ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας, καὶ

δ') διὰ τοὺς μισθωτοὺς, τοὺς ὑπὸ ιδιότητα ἄλλην ἀπὸ τὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἀπασχολουμένους εἰς τὰς ὑποκειμένης ἐπιχειρήσεις τῆς προηγουμένης περιπτώσεως γ', εἰς ἕξ ἀλλεπαλλήλους ἡμέρας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διάρκεια τῆς ἐτησίας ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν ἐπαίξανεταὶ κατὰ μίαν ἐργασίμην ἡμέραν δι' ἕκαστην πλὴν τοῦ βασικοῦ χρόνου, ἑξαμηνίαν ἀπασχόλησεως, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται, ἐν συνόλῳ νὰ ὑπερβῇ :

α') εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, τὰς εἴκοσι ἕξ ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας,

β') εἰς τὴν περίπτωσιν β' τῆς αὐτῆς παραγράφου, τὰς δέκα ἕξ ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας,

γ') εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου, τὰς δέκα ὀκτὼ ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας καὶ

δ') εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου, τὰς δώδεκα ἀλλεπαλλήλους ἐργασίμους ἡμέρας.

3. Δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἐτήσιαν ἀδειαν μετ' ἀποδοχῶν :

α') αἱ ἐπίσημοι ἢ αἱ κατὰ ἔθιμον ἐορτάσιμοι ἡμέραι καὶ

β') αἱ διακοπαὶ ἐργασίας, αἱ ὑφειλόμεναι εἰς ἀσθενείαν.

4. Τὰ ἀνώτατα ὄρια διάρκειας τῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν, τὰ καθοριζόμενα εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς 26, 16, 18 καὶ 12 ἐργασίμους ἡμέρας περιορίζονται ἀντιστοίχως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους 1946 εἰς 21, 13, 15 καὶ 10 ἐργασίμους ἡμέρας.

5. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν μισθωτοί, ἡλικίας κατωτέρως τῶν 18 ἐτῶν ἢ ἐκτελοῦντες, κατὰ κανόνα, ἔργα ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν υγείαν των ἢ ἰδιαίτερος κοπιώδη (στοιχειοθέσεις ἢ ἀνάτηξις μετάλλου εἰς τὴν τυπογραφίαν, κυρία ἀπασχόλησις εἰς πλυντήρια ἢ βαφεῖα, εἰς τὴν ὑδρογίαν καὶ εἰς τὴν διενέργειαν φορτηγεφορτώσεων) δικαιούνται κατ' ἔτος ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν, περιλαμβανοῦσης οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν 12 ἀλλεπαλλήλων ἐργασίμων ἡμερῶν.

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, δύναται νὰ ὀρισθῶν καὶ ἄλλαι, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ἐπιβλαβεῖς ἢ ἰδιαίτερος κοπιώδεις διὰ τοὺς μισθωτοὺς ἀπασχόλησεις.

6. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ, περὶ οὗ ἀνωτέρω, χρόνου ἀπασχόλησεως, τὰ διαστήματα, καθ' ἃ ὁ μισθωτός ἀπέσχευε ἢ ἀπέχει τῆς ἀπασχόλησεώς του παρὰ τῆ ὑποκειμένη ἐπιχείρησιν, λόγῳ βραχείας σχετικῶς διάρκειας ἀσθενείας, εργατέυσεως, ἀπεργίας, ἀναπεργίας ἢ ἀνωτέρας

τέρας βίας, δὲν θεωροῦνται ὡς χρόνος μὴ ἀπασχόλησεως οὐδὲ συμψηφίζονται πρὸς τὰς ἡμέρας ἀδείας, ὧν οὗτοι δικαιούνται.

7. Τυχὸν εὐμενέστεροι ὄροι χορηγήσεως ἀδείων εἰς μισθωτοὺς, περιεχόμενοι εἰς συλλογικὰς συμβάσεις, κα- γονισμοὺς ἢ ἄλλας διατάξεις, δὲν θίγονται ὑπὸ τοῦ παρόντος.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰ- πουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, θέλουσιν ὀρισθῆ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως ἀδειῶν εἰς τοὺς μισθωτοὺς τῶν ἐποχικῶς λειτουργοῦσων ὑποκειμένων ἐπιχειρήσεων τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 3.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας ὁ μισθωτός δικαιούται, τὴν συνήθων ἀποδοχῶν, ὧν θὰ ἐδικαιούτο, ἐὰν ἀπασχολεῖτο παρὰ τῆ ὑποκειμένη ἐπιχείρησιν κατὰ τὸν ἀντιστοιχόν χρόνον ἢ τῶν ἀποδοχῶν τῶν τυχόν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καθωρισμένων διὰ συλλογικῆς συμβάσεως.

2. Διὰ τὸν κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀμειβόμενον μισθωτόν, αἱ ἀποδοχαί, ὧν δικαιούται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας του ἐξευρισκονται, πολλαπλασιαζομένων τῶν κατὰ μέσον ὄρον, ἐπὶ ἐν τρίμηνον πρὸ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας, ἡμερησίων ἀποδοχῶν του ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὴν χορηγηθεῖσαν αὐτῷ ἀδειαν.

3. Ἐν τῇ ἐνοσίᾳ τῶν ἀποδοχῶν περιλαμβάνονται καὶ αἱ παντὸς εἶδους πρόσθετοι ἢ συμπληρωματικαὶ τακτικαὶ παροχαί, (ἀντίτιμον τροφῆς, ἐπιδόματα κλπ.) πλὴν τῆς τυχόν παρεχομένης κατοικίας.

4. Διὰ τοὺς μισθωτοὺς, τοὺς ἀμειβομένους ἐπὶ ποσοστοῖς, εἰς βάρος τῶν πελατῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ τρόπος προσδιορισμοῦ καὶ καταβολῆς εἰς αὐτοὺς τῶν ἀποδοχῶν, ὧν δικαιούνται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας, θέλει ὀρισθῆ διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

5. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ἐφ' ἀπαξ παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, δύναται νὰ συσταθῆ, ὑπὸ τύπον αὐτοτελοῦς λογαριασμοῦ παρὰ τῷ ἰδρύματι τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἢ ὡς ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου «Κεφάλαιον ὑπὲρ τῶν ἀδειούχων μισθωτῶν», ἀποβλέπον εἰς τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς εἰς ἀδειαν μισθωτοὺς εἴτε τοῦ ὅλου ἢ μέρος τῶν ἀποδοχῶν, ὧν θὰ δικαιούνται αὐτοὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀδείας των, δι' ἀντιστοιχίου ἀπαλλαγῆς τοῦ οἰκείου ἐργοδότη, εἴτε προσθέτου ἐπιδόματος ἀδείας, οὐδέποτε ἀνωτέρου τοῦ τρίτου τῶν προαναφερομένων ἀποδοχῶν εἴτε καὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐν λόγῳ σκοποὺς.

6. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελεν ὀρισθῆ, ὅτι τὸ ὅλον τῶν ἀποδοχῶν εἰς τοὺς εἰς ἀδειαν μισθωτοὺς θὰ καταβάλληται ὑπὸ τοῦ «Κεφαλαίου ὑπὲρ τῶν ἀδειούχων μισθωτῶν» ἢ δωδικομήνησ συνεχῆς ἀπασχόλησις τῷ ἄρθρου 2 παράγρ. 1 δ ν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ εἶχε διανυτῆ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐργοδότη.

7. Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας, θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως καὶ τρόπου λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ «Κεφαλαίου ὑπὲρ τῶν ἀδειούχων μισθωτῶν» οἱ πόροι αὐτοῦ ἐξ εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀσκήσεως ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας τῆς πολιτικῆς ἐποπτείας καὶ τοῦ διαχειριστικοῦ ἐλέγχου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ χρονικὴ περίοδος χορηγήσεως τῆς ἀδείας κανονίζεται μεταξὺ ἐργοδότη καὶ μισθωτοῦ, τοῦ πρώτου ὑποχρεομένου νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ἀδειαν τὸ πολὺ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ δευτέρου διατυπώσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Πάντως τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν κατ' ἔτος, ἐν ἑκάστη ἐπιχειρήσει, δικαιουμένων ἀδείας δεόν νὰ ἐκανοποιοῦνται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Μαρτίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου χρονικοῦ διαστήματος.

2. Ἐπὶ πάσης διαφορᾶς, ἀφορώσης τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν σειράν τῶν δικαιουμένων ἀδείας μισθωτῶν, τὴν διάρκειαν τῆς εἰς ἕκαστον τούτων χορηγητέας ἀδείας, καὶ τὴν χρονικὴν περίοδον χορηγήσεως ταύτης ἀποφαίνονται τριμελεῖς Ἐπιτροπῆ ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Ἐπίπτου Ἑργασίας καὶ ἑποῦ δὲν ὑφίστανται τοιοῦτοι, ἐξ ἑνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐκ τοῦ οἰκείου ἐργοδότη ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του καὶ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς τοπικῆς γενικωτέρας ἢ σοβαρωτέρας ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων, ἀναλόγως.

Τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας συνιστοῦν ὁ Ὑπουργὸς Ἑργασίας, οἱ Γενικοὶ Διοικῆται καὶ οἱ Νομάρχαι, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων.

3. Διὰ τὴν ἐπιβλεπόμεναι ἢ πραγματικῆ ἐφαρμογῆ τοῦ παρόντος νόμου, ἕκαστος ἐργοδότης ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ εἰς εἰδικὸν βιβλίον, τηρούμενον κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας:

α') τὴν ἡμερομηνίαν εἰσόδου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τῶν παρ' αὐτῷ ἀπασχολουμένων μισθωτῶν καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας, τῆς ὁποίας ἕκαστος τούτου δικαιούται,

β') τὰς χρονολογίας, κατὰ τὰς ὁποίας ἐχορηγήθη εἰς ἕκαστον τούτων ἡ ἀδεία καὶ

γ') τὰς ἀποδοχάς, αἱ ὁποῖαι κατεβλήθησαν εἰς ἕκαστον μισθωτῶν, διὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγηθείσης εἰς αὐτὸν ἀδείας.

Τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον δέον νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐποπτῶν Ἑργασίας καὶ τῶν ἀρμοδίων Ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τῶν ἀσκούντων τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

1. Πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἐργοδότη καὶ μισθωτοῦ, περιλαμβάνουσα τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ εἰς ἀδειαν δικαιώματος τοῦ μισθωτοῦ ἢ τὴν παραίτησιν τούτου ἀπὸ τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος, καὶ ἐὰν προβλέπη τὴν καταβολὴν εἰς αὐτὸν ἐπηρεζήμενης ἀποζημιώσεως, θεωρεῖται ἀνυπαρκτος.

2. Εἰς πᾶντα μισθωτῶν, ἀναλαμβάνοντα ἐμμισθον ἀπασχόλησιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐτήσιας ἀδείας του, ὁ ἀπασχολήσας τούτον ἐργοδότης δικαιούται νὰ μὴ καταβάλλῃ ἀμοιβὴν διὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα.

3. Ἀλόγῳ ἐκτάκτων σοβαρῶν ἀνγκῶν τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἑργασίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ν' ἀναστέλληται, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τοῦ ἔτους, ἡ χορήγησις ἀδειῶν εἰς τοὺς μισθωτοὺς ὀρισμένων ἢ καὶ πάντων τῶν παραγωγικῶν κλάδων. ἰσοκλήρου τῆς χώρας ἢ ὀρισμένων περιφερειῶν αὐτῆς.

Εἰς τοὺς λόγῳ ἐκδόσεως τοιοῦτου Διατάγματος, στεργθέντας τῆς ἀδείας τῶν μισθωτῶν καταβάλλονται πλὴν τῆς κανονικῆς τῶν ἀντιμισθίας, αἱ ἀποδοχαί, ὧν οὗτοι θὰ ἐδικαιούνητο, ἐὰν ἤθελον τύχῃ ἀδείας.

4. Εἰς περίπτωσιν καταγγελίας τῆς Συμβάσεως Ἑργασίας ἄνευ πταίσματος τοῦ μισθωτοῦ καὶ πρὶν ἢ οὗτος συμπληρώσῃ παρὰ τῇ ὑποκειμένη ἐπιχειρήσει τὸν βασικὸν χρόνον, ἀνεξαρτήτως ἄλλης ἐξ ἄλλου λόγου ὀφειλομένης αὐτῷ ἀποζημιώσεως, καταβάλλονται εἰς αὐτὸν, ἐὰν μὲν ἔχη τὴν ιδιότητῃ ὑπαλλήλου, τόσοι ἡμερησίοι μισθοὶ του ὅσοι εἶναι οἱ

μῆνες ἀπασχολήσεώς του παρὰ τῇ ἐπιχειρήσει, ἐξ ἧς ἀπολύεται, ἐὰν δὲ ἔχη ἄλλην τινὰ ιδιότητα, ἡμερησίοι μισθοὶ του, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἰσοῦται πρὸς τὸ ἡμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ἀπασχολήσεώς του παρὰ τῷ, ὑφ' οὗ ἀπολύεται, ἐργοδότη.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τμήμα μηνῶν, περιλαμβάνον περισοτέρας τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν, λογίζεται ὡς πλήρης μῆν.

Ἡ παρούσα παράγραφος δὲν ἰσχύει εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελον ἔχει ἐφαρμογὴν οἱ ὅρισμοι τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3.

5. Πᾶς μισθωτὸς, ἀπολύμενος, δι' ἀφορμὴν βαρύνουσαν τὸν ἐργοδότην, πρὶν ἢ λάβῃ τὴν ὀφειλομένην αὐτῷ ἐτήσιαν ἀδειαν, δικαιούται ἀποζημιώσεως ἴσης πρὸς τὰς ἀποδοχάς, ἃς θὰ ἐλάμβανε, ἐὰν ἤθελε τύχῃ τῆς ἀδείας του.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐργοδότην ν' ἀπολύσῃ τὸν μισθωτὸν, διαρκούσης τῆς χορηγηθείσης εἰς τούτον ἀδείας.

7. Αἱ παραβάσεις τῶν ὀρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδικάζονται, ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τῶν ἐποπτευόντων τὴν ἐφαρμογὴν του δημοσίων ὀργάνων ἢ παντὸς ἔχοντος συμφέρον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 25 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου ΓϞΛΔ' «περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ ὠρῶν ἐργασίας» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 2943 τοῦ 1922, τοῦ ποσοῦ τῆς ἐν αὐτῷ ὀριζομένης χρηματικῆς ποινῆς δεκαπλασιαζομένης.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1946 τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 3502 τοῦ 1923 «περὶ χρονικῶν ὀρίων εἰς τὰ καταστήματα» καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται εἴκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσίν του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντίβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΠΟΛΙΤΗΣ, Π. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΑΝΑΡΓ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Χ. ΛΟΥΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΠ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Α. ΜΕΡΕΝΤΙΤΗΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΒΑΣ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ